

Datum van
inontvangstneming

:

12/07/2024

Zaak C-407/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

11 juni 2024

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

23 mei 2024

Verzoekende partij:

VTL Vámügynökség Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens, Hongarije)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Verzoek tot nietigverklaring van een besluit van de douaneautoriteit inzake de vaststelling van de douanewaarde en de oplegging van EU-recht

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

De verwijzende rechter dient vast te stellen of de douaneautoriteit die het primaire besluit heeft genomen rechtmatig heeft gehandeld door de primaire, op de transactiewaarde gebaseerde, methode voor de vaststelling van de douanewaarde niet toe te passen, op grond dat zij twijfelde aan de juistheid van de aangegeven transactiewaarde, en of deze douaneautoriteit de krachtens de uitvoeringsverordening verplichte volgorde voor de methode van vaststelling van de douanewaarde van het goed in acht heeft genomen.

Rechtsgrondslag: Artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 140, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „uitvoeringsverordening”) aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de praktijk van de nationale douaneautoriteit waarbij die autoriteit, in het geval van bulkgoederen zonder unieke of specifieke eigenschappen, de vaststelling dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen of de aangegeven transactiewaarde de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs is, baseert op de omstandigheid dat de belastingplichtige, ondanks herhaalde verzoeken van de douaneautoriteit, niet heeft aangetoond dat de aankoopprijs werkelijk is betaald of overgemaakt, de met de betaling van de aankoopprijs verband houdende boekingen en de commerciële correspondentie met betrekking tot de transactie (het aanbod, de bevestiging van het aanbod en de bestelling, gesteld in de Hongaarse taal) niet ter beschikking van de douaneautoriteit heeft gesteld, en dat de betaling van de aangegeven transactiewaarde evenmin is bevestigd door de bank die de rekening beheert?
2. Indien het antwoord op de eerste vraag bevestigend is, moet dan artikel 74, leden 1 en 2, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”) aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de praktijk van douaneautoriteit die ook de toepassing van de in artikel 74, lid 2, punten a) tot en met d), van het douanewetboek omschreven bijkomende methoden uitsluit, op grond dat de toepassing ervan niet mogelijk is omdat de belastingplichtige geen gegevens heeft verstrekt over de voornaamste kenmerken van het goed (materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie)?
3. Indien het antwoord op de tweede vraag bevestigend is, staat dan aan de toepassing van de in artikel 74, lid 2, punten a) tot en met d), van het douanewetboek omschreven bijkomende methoden in de weg dat de douaneautoriteit, hoewel zij over de mogelijkheid beschikte, geen gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid om monsters van het goed te nemen, op basis waarvan zij kennis had kunnen nemen van de voornaamste kenmerken ervan?
4. Indien het antwoord op de tweede en de derde vraag bevestigend is, moet dan artikel 74, lid 3, van het douanewetboek aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de praktijk van de douaneautoriteit waarbij voor de vaststelling van de douanewaarde de methode van artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening wordt toegepast, wanneer de douaneautoriteit de kenmerken (materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie) van het goed waarvan de waarde moet worden bepaald niet kent omdat de

- belastingplichtige daarover, ondanks herhaalde verzoeken van de douaneautoriteit, geen gegevens heeft verstrekt?
5. Indien het antwoord op de vierde vraag bevestigend is, moet dan artikel 74, lid 3, van het douanewetboek aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de praktijk van de douaneautoriteit waarbij voor de vaststelling van de douanewaarde de methode van artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening wordt toegepast, zonder dat de douaneautoriteit, hoewel zij over de mogelijkheid beschikte, gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid om monsters van het goed te nemen, op basis waarvan zij kennis had kunnen nemen van de voornaamste kenmerken van het goed (materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie)?
  6. Indien het antwoord op de vierde vraag bevestigend is, moet dan artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening aldus worden uitgelegd dat het de douaneautoriteit de mogelijkheid biedt om de douanewaarde met behulp van gegevensfiltering in de nationale douanedatabase vast te stellen als het rekenkundige gemiddelde van de eenheidsprijs per kilogram van de goederen die onder dezelfde Taric-code vallen als de aan de controle onderworpen bulkgoederen zonder unieke of specifieke kenmerken, en op de dag van de aanvaarding van de douaneaangifte en in de voorafgaande 90 dagen tot het vrije verkeer zijn toegelaten, wanneer van de aan de controle onderworpen goederen slechts de Taric-code en het land van oorsprong (China) bekend zijn en de douaneautoriteit geen informatie heeft over de voornaamste kenmerken (materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie) van de goederen waarvan de douanewaarde moet worden bepaald, en de belastingplichtige, ondanks herhaalde verzoeken van de douaneautoriteit, daarover, met uitzondering van de benaming en de Taric-code, geen gegevens heeft verstrekt?
  7. Indien het antwoord op de vierde vraag bevestigend is, moet dan artikel 22, lid 7, van het douanewetboek, in samenhang met het recht op behoorlijk bestuur dat is neergelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de uitleggings- en toepassingspraktijk van de douaneautoriteit waarbij deze autoriteit in haar besluit uitsluitend vermeldt dat zij goederen uit de nationale database heeft geselecteerd die uit hetzelfde land afkomstig zijn en dezelfde Taric-code hebben als de aan de douanecontrole onderworpen goederen, volgens de door haar vastgelegde en in aanmerking genomen criteria, zonder evenwel op gedocumenteerde wijze inzichtelijk te maken welke stappen zij heeft genomen om de douanedatabase te filteren en te verfijnen teneinde de douanewaarde van de aan de douanecontrole onderworpen goederen vast te stellen?
  8. Moet artikel 22, lid 7, van het douanewetboek, in samenhang met het recht op behoorlijk bestuur dat is neergelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het

verenigbaar is met de praktijk van de douaneautoriteit waarbij de resultaten van de vergelijking van de onder dezelfde Taric-code vallende, door de douaneautoriteiten gecontroleerde goederen aan de belastingplichtige worden meegedeeld middels een door de douaneautoriteit samengesteld elektronisch document houdende de dataset waarvan gebruik is gemaakt, opgesteld in een formaat (MS Excel-tabel) waarin eventuele, door de douaneautoriteit aangebrachte wijzigingen niet controleerbaar zijn en eventueel later kunnen worden gewijzigd?

9. Moet artikel 22, lid 7, van het douanewetboek, in samenhang met het recht op behoorlijk bestuur dat is neergelegd in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het verenigbaar is met de praktijk van de douaneautoriteit waarbij de resultaten van de vergelijking van de aan de douanecontrole onderworpen goederen met de door het filteren van de douanedatabase verkregen gegevens van de onder dezelfde Taric-code vallende, door de douaneautoriteiten gecontroleerde goederen, aan de belastingplichtige worden meegedeeld door de vergelijkende gegevens waarmee in het kader van de beoordeling rekening is gehouden niet in het besluit op te nemen, maar deze gegevens aan de belastingplichtige worden verstrekt in de vorm van een bijlage die een integrerend deel van het besluit uitmaakt?

Aangevoerde bepalingen van internationaal recht – WTO-recht

Artikel 7, noten voor de interpretatie, algemene noot, opeenvolgende toepassing van methoden van waardebepaling, noot inzake artikel 7, van de overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994, in bijlage 1 A bij de Overeenkomst tot oprichting van de WTO

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie;

Artikel 22, lid 7, artikel 48, artikel 51, lid 1, eerste alinea, artikel 70, lid 1, artikel 74, artikel 163, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1);

Artikel 128, lid 1, artikel 140, artikel 144 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 343 van 29.12.2015, blz. 558).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Het hoofdgeding betreft de vaststelling van de douanewaarde van 3 490 kg goederen, te weten kunststof portemonnees, die in augustus 2019 uit China in Hongarije waren ingevoerd. De Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (belasting- en douanediens van het district Zuid-Boedapest, ressorterend onder de nationale belasting- en douanediens, Hongarije; hierna: „douaneautoriteit”) heeft na de invoer besloten over de toelating van de kunststof portemonnees tot het vrije verkeer, zonder controle van de documenten en de goederen. Vervolgens heeft deze autoriteit in juli 2021, in het kader van een controle na vrijgave, de rechtmatigheid van de vaststelling van de douanewaarde van de goederen onderzocht en de als indirecte douanevertegenwoordiger optredende verzoekster en de importeur verzocht om de voor de vaststelling van de douanewaarde nodige documenten in te dienen en aangifte te doen. Volgens de douaneautoriteit hebben de importeur en verzoekster niet volledig gevolg gegeven aan dit verzoek, zodat niet kon worden vastgesteld of de aangegeven transactiewaarde van de goederen reëel was. Bijgevolg heeft de douaneautoriteit de douanewaarde vastgesteld overeenkomstig artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening, door de douanedatabase te filteren, op basis daarvan de eenheidsprijs van soortgelijke goederen uit te rekenen en dit bedrag te vermenigvuldigen met het totale gewicht van de geïmporteerde goederen. Op basis van de aldus verkregen douanewaarde heeft zij 953 600 HUF EU-recht opgelegd.
- 2 Verzoekster heeft tegen het besluit van de douaneautoriteit bezwaar aangetekend bij de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting en douanediens, Hongarije; hierna: „verweerster”). Verweerster heeft het primaire besluit bevestigd met betrekking tot de oplegging van het EU-recht. Daarop heeft verzoekster zich tot de verwijzende rechter gewend.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 3 Volgens verzoekster had de douanewaarde moeten worden vastgesteld op basis van de aangegeven transactiewaarde. Verweerster heeft in haar besluit niet aangegeven waarop haar twijfel over de lage transactiewaarde is gebaseerd. Bovendien zou verweerster, indien zij ten tijde van de toelating van de goederen tot het vrije verkeer twijfels had over de waarde van de goederen, op het tijdstip van de inklaring onderzoek naar de douanewaarde hebben ingesteld, in plaats van aan het einde van het tweede jaar na de toelating van de goederen differentiële douanerechten op te leggen. Daarnaast is de door verweerster toegepaste methode niet geschikt om de transactiewaarde vast te stellen; met die methode kan alleen de benaderende waarde worden berekend. Ten slotte staft de door verweerster bij haar besluit gevoegde Excel-tabel houdende de gegevens waarop haar berekeningen zijn gebaseerd de beweringen van de douaneautoriteit niet.

- 4 Verweerster betoogt dat de wijze waarop de aankoopprijs van de goederen is betaald een reden kan zijn voor twijfel bij de douaneautoriteit, welke twijfel verzoekster ondanks herhaalde verzoeken niet heeft kunnen wegnemen. Het begrip „gegronde twijfel” is in de uitvoeringsverordening niet gedefinieerd en moet door de douaneautoriteit per geval worden onderzocht en genoegzaam gestaafd. De douaneautoriteit heeft aan deze eis voldaan.
- 5 De douaneautoriteit heeft tijdens de procedure de door het douanewetboek voorgeschreven verplichte volgorde van primaire en bijkomende methoden voor de vaststelling van de douanewaarde in acht genomen, maar geen van deze methoden was geschikt om de douanewaarde vast te stellen.
- 6 De douaneautoriteit heeft bij het filteren van de database op objectieve wijze gebruik gemaakt van het gemiddelde van de beschikbare douanewaarden. Verzoekster heeft aan hand van de bij het besluit gevoegde Excel-tabel kennis kunnen nemen van deze waarden.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 7 Bijzonder in het onderhavige geschil is dat het gaat om de douanerechtelijke aspecten van uit China afkomstige bulkgoederen zonder unieke of specifieke kenmerken, te weten kunststof portemonnees, waarover het Hof zich in eerdere arresten nog niet heeft uitgesproken.